

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJE. – 19.00 + Skupnjak Stjepan god. Žganec Maja i Barlović Melani
UTOR. – *sv. L. B. Mandić* – 19.00 + Kurtek Bara, Mišak Mijo i Mikulić Mirica
SRIJEDA – 19.00 + Vugrinec Tomo i Katarina
ČETVR. – *sv. Matija, ap.* – 19.00 + Skupnjak Slavica god., Ivan i roditelji Lacko
PETAK – 19.00 + Sekić Stipo god. Niko i Mande
SUBOTA – 19.00 + *skupna sv. misa:*
+ Kosec Marija god. Milka i Ćiril
+ Makšan Katarina i Dragutin, Mikulić Katarina i Ivan
+ Vitković Ivan, Mato i Marija
+ Mišak Dragutin i Marija
+ Kocijan Franjo i ob. i Grabar Cvjeta
+ Hrman Stanislav; + Vuković Ivkica
+ Ružić Ivica; + Višnjić Ivan
+ Koren Tomo, Ružić Ivan i Skupnjak Branko
+ Štefanić Tomislav god. Danica, Mlakar Milena i Jelica
+ Tuđan Terezija god. i Stjepan
+ Skupnjak Pavao i Ljubica god. i Đurđek Blaženka
+ Šoković Božena god.; + Tuđan Dragica
+ Mikulić Ana
+ rodit. Bodalec, Kraus i Vusić Vera
+ rodit. Bodalec, Kraus i Vusić Vera
+ Skupnjak Petar, Droždek Antonija i Milčevski Marija
+ Novosel Dražen i Stanko
+ na čast sv. Anti

NEDJELJA – 6. VAZMENA NEDJELJA

7.30 – *župna*

9.30 + Skupnjak Đuro

11.00 + Mišak Antun i Ana, Lukač Mladen i Kovačić Damir

Svibanjske pobožnosti – *svakoga dana od ponedjeljka do subote u 18.25 (za vrijeme svibanjskih pobožnosti prilika za svetu ispovijed u zimskoj kapeli).*

Urednik: Tin Jurak, Dominik Hrupek; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

svibanj, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina XII.

Broj 19 (592)

10. svibnja 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

5. VAZMENA NEDJELJA

Prvo čitanje: Dj 6, 1-7

Psalam: Ps 33, 1-2.4-5.18-19

Drugo čitanje: 1Pt 2, 4-9

Evandjelje: Iv 14, 1-12

Snaga molitve uistinu je ogromna.

— Sv. Terezija od Djeteta Isusa (1873. – 1897.)

SRJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

„Neka se ne uznemiruje srce vaše!“ (Iv 14, 1)

Nedavni potres u Zagrebu i okolici ostavio je mnoge obitelji bez krova nad glavom, bez doma. Samo zamisliti nešto tako dok u udobnosti svojega doma čitamo novine ili internetske portale vjerujem da u svakome od nas izaziva nemir i nelagodu. Naravno da građevina ne čini dom, ali dom čini mir i sigurnost koji u toj građevini osjećamo.

Slušati liturgijska čitanja, a posebice evanđelje 5. uskrsne nedjelje u ovom društvenom kontekstu može biti vrlo utješno, jer nam može osvijestiti činjenicu da toliko željeni mir i sigurnost dolazi od Boga.

Spomenuto evanđelje u ovom postuskrsnom vremenu vraća nas u dvoranu Posljednje večere, u trenutke kada Isus svoje apostole priprema na rastanak koji je pred njima. Isus im najavljuje svoj odlazak: „U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripremiti vam mjesto'? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.“ (Iv 14, 2-3) Ovakve Isusove riječi zbunjuju i uznemiruju apostole te Isusu postavljaju pitanja: kamo, gdje, kako? Znao je da će ih uznemiriti zato im uvodno govori možda najljepše riječi koje možemo čuti ovih dana: „Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!“ (Iv 14, 1)

Zar je tako malo potrebno za mir i sigurnost? „Vjerujte u Boga i u mene vjerujte“, pripremio sam Vam mjesto, nastanite se u meni. Ali gdje, kako? Ista pitanja muče Isusove učenike i danas. Gdje nije „dom“ s onu stranu smrti nego „dom“ koji se u našem srcu ostvaruje kada dopustimo da se Bog nastani u nama, da naš život bude Božje boravište. Gdje nije samo mjesto nekog budućeg života s Isusom nego mjesto našeg zajedništva s Isusom u zajednici, Crkvi kojoj Vazmenim otajstvom muke smrti i uskrsnuća postavlja temelje, „kamen zaglavni“. A kako? Na to je pitanje Isus odgovorio apostolu Tomu u evanđelju: „Ja sam put i istina i život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni.“ (Iv 14, 6)

Kako to razumijeti? Evo što piše prof. Raguž u Živom vrelu razmišljajući nad ovim tekstom: „Osjećate li kako gine naš razum pred ovim misterijem koji jedino donekle možemo spoznati, samo ako ponizno molimo Duha Svetoga da nas on prosvijetli. Mislim da nam Isus želi reći sljedeće: 'Ja sam sve! Ja sam Put koji vodi do Istine, ali ja sam i sama Istina.' A to znači da je Istina osoba, odnos; ona je nastanjenost u Isusu po vjeri, napuštanje sebe, a ne hladna teorija bez odnosa, „objektivna spoznaja“. Zato nam Isus govori: 'Kreni sa mnom i onda ćeš doći k meni, jer ja sam Istina. Ne ideš nikamo bez mene i ne ćeš nikamo ni dospjeti bez mene.' Ako to učinimo, primit ćemo sam Život, jer Krist je Život. Shvaćate li dubinu Kristovih riječi? Živiš punim plućima, a ne ovako jalovo kako mi inače živimo, samo kad s Isusom dođeš k njemu i kod njega se nastaniš!“

SVETI LEOPOLD BOGDAN MANDIĆ

Iako je dobar dio života proveo u Padovi, sveti je Leopold po rođenju Dalmatinac. Rođen je 12. svibnja 1866.g., u Herceg Novom, u Kotorskoj zaljevu, koji danas pripada Crnoj Gori.

Rođen je u siromašnoj obitelji, bogato jedino djecom te je, kao osmo dijete među njima, na krštenju primio ime Bogdan. Proveo je sretno djetinjstvo, obilježeno duhovnim životom neobičnim za tako ranu dob, ali i jednostavno (kakav će biti i ostatak njegova života), u kojemu je Isus uvijek zauzimao važno i odlučno mjesto. Stoga nimalo ne čudi njegova odluka nasljedovati Ga do kraja.

Tako je god. 1882. u kapucinskome sjemeništu u Udinama započeo pripremu za redovnički i svećenički život, koji je završen 20. rujna 1890.g., u Veneciji svećeničkim ređenjem.

Nepovoljne mu okolnosti nisu dopustile vratiti se u domovinu i ondje proslaviti Mladu Misu, pa se tako njegova obitelj morala zadovoljiti tek fotografijom, kao spomendan na taj svečani čin. On je, pak, tu žrtvu podnio sa strpljenjem obilježenom radošću.

Gdje god bi poglavari ocijenili korisnim njegovu prisutnost, on bi odlazio, zadovoljan poslušnošću volji Božjoj. Pred njegovom su se ispovjedaonicom brzo stali stvarati redovi. Onaj tko bi se kod njega jednom ispovjedio, gotovo bi se redovito vraćao, privučen njegovom dobrotom, poniznošću, odmjerenim riječima, smirenošću, pouzdanošću, kao i snažnim duhovnim iskustvom, prožeti ljubavlju Božjom, odanošću Majci Božjoj, te hranjenim svetom Euharistijom.

Dok se oblačio za sv. misu, pozlilo mu je, kraj je nastupio brzo. Preminuo je moleći Zdravo Kraljice, posljednji pozdrav Blagoslovljenoj Gospodarici – kako ju je običavao nazivati – koja je, zajedno s Blagoslovljenim Gospodarom, bila ljubav njegova života.

Njegovu je pogrebu nazočio čitav grad. Svatko je, usred rata, imao što zamoliti toga svetoga redovnika, koji je s neba mogao pružiti svoj zagovor. Njegov je grob na mjesnome groblju ubrzo postao metom snažne i sve veće pobožnosti, koja se umnožila nakon što je, 14. svibnja 1944., među ruševinama bombardirana samostana njegova ispovjedaonica pronađena netaknuta, kao mjesto na kojemu je čitava života svjedočio milosrdnu ljubav Božju.

Kada je započeta kauza za beatifikaciju, njegovi su posmrtni ostaci vraćeni u kapucinski samostan, gdje i danas počivaju, u kapeli podignutoj nedaleko ćelije u kojoj je ispovijedao. Njegovo je svetište postalo još jednim nezaobilaznim ciljem hodočasnika, koji odlaze u Padovu istaknuti štovanje Sv. Antunu, također franjevačkome redovniku, samo konventualcu. Oca Leopolda Bogdana Mandića svetim je proglasio papa Ivan Pavao II., 16. listopada 1983. g.